

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

B. VVerricus Alne[n]sis Monasterij Prior, mirè in paueres benignus, ab anu mendicâ sæpe fallitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Afinum redonat, qui suam repetens domum,
 Oblita nondum munera resumit volens.
 Nusquam Arabe viso far abijt in horreum,
 In haram cameli. Dixit arridens senex:
 „ Nisi periisset, perierat asinus meus,
 „ Qui captus, huius anfa capturæ fuit.

*B. Verricus Alnensis Monasterij Prior,
 mirè in pauperes benignus, ab annu mendi-
 eâ sæpè fallitur.*

Ex Hist. Cistertien. Abbatis d' Assignies.

Alna ad Thuinum in Belgicâ, Cistertij
 Felix propago, nobile asceterium est.
 Werricus Alnæ Magnus, vt vocant, Prior,
 Magnus Elcëmon nuncupari dignior,
 Suas lacernas, calceos & pileos,
 Et dum patebant horreum, cella, aut penu,
 Carnes, farinam, pisa clàm furto pio
 Inopibus erogabat effusissimus.
 Tacitus videbat, & probabat conscius,
 Oculoque conniuebat Antistes bono.
 Si, dum negotij gratiâ expedit viam
 Vectus equo, egenos fors haberet obuios,
 Equus equitantis indolem doctus probam,
 Gradu represso sponte sistebat, moram
 Daret vt Magistro, quâ crumenam panderet:
 Abibat alacer ventilatis auribus,
 Vbi liberalem viderat stipem dari.
 Dum fortè in ipsis foribus affatu pio
 Werricus & matrona mentem mutuan,

K 6

Hæc

Hæc audiendo, & ille fando, pascere,
 En vetula lacera, macra (vix adipis habens
 Quantum in iuglandis nucleo confisteret,
 Sed fraudis & malignitatis affatim,
 Quantum in apothecâ vulpis annoſiſſimæ)
 Tremulam Priori tendit ad ſtipem manum.

Is tunc in arcto commodum maſupio
 Senos gerebat nummulos, in pauperum
 Primas ituros dexteris, vt ſors daret.

Primum itaque crebræ prodromum ſtipis foras
 Promit diobolum, & poſtulantem porrigit;
 Pia proſecutus inde matronæ aſſidet.

Agiliter habitis, vt valebat, gratijs
 Abit anus, atque in angiportum proximum
 Diuerſa, ſemicinctio obnubit caput
 Veli inſtar, & reſſeſſa ruſſum flagitat.

Haud mora, ſecundus è crumenâ nummulus
 Manu Prioris exilit. Sed anicula
 Vix quinque talum môrat illinc paſſibus;
 Velo remoto, poſt perexiguam moram
 Repedat eodẽ, ſeſquicubito ſe minor;
 Nam curua totum pectus, in tergo vehit
 Citò procreatum gibberum: quem conſpicans
 Werricus, haud moratus, hanc & tertio
 Donat diobolo, fraude captus tertîa.

Adire ſimulans alteras anus fores,
 Mox gibbera eſſe deſijt, Vulcanio
 De grege videri derepentè maluit,
 Namque hinc & inde clauda formoſiſſimè,
 (Quod vtrimque claudi claudicando clamitant,
 Et hoc & illud mundi clima ſunt mea)
 Id ipſa iam reuerſa dixit ianuæ,

Et

Et hic & iste postis est etiam meus.

Bona verba dum propinat intereâ Prior
Pia mulieri, nec malignæ os agnitum,
Neque fraus aperta est. Ergo quartum nummulum
Abire mandat in petacem dexteram.

Peracta nondum est tota visceratio;
Duo botelli sunt super; vt hos deuoret,
In vetere cerebro cuditur dolus nouus.

Eadem nec eadem ad ianuam quintum redit,
Obstipum in humero ritè resupinat caput,
Nasumque torquens, arte se strabam facit.

Dum manè pedibus calceos circumdamus,
Subinde læuo dexterum ingerimus pedem,
Dextroque læuum calceo; sic callida
Solerter oculos calceauit, dextero vt

Sinistra cerneret, & sinistro dextera.
Strabo ipse quondam haud verior fuit strabo.

Werricus, esto lynx foret, cognoscere
Haud potuit istam consobrinam Protei:
Hinc & volūcris quinta de nido suo,
Diobolus, inquam, pænè-restans-ultimus,
Vetulæ celerius euolauit in sinum.

Inde illa vicum vix propinquum iniuerat,
Quando supremam comminiscitur stropham,
Rediensque sese luminibus orbam exhibet,
Et albicantes palpebras fursum rotans,
Gemitum canorum iacet, vt cæci assolent,
Vestibulo in ipso: non diu cæcam tulit

Werricus occlamare: mox marsupium
Spoliat supremo spiritu. Non est, ait,
Quod dem aliud; alias inopiâ pares tibi
Iam iamque paruo subleuauit, vt fas fuit.

K 7

Ex-

Exenteratam hæc sentiens crumenulam,
 Sextumque victrix fraude, repetijt suos.
 Si mille formis se induisset hæc anus,
 Et mille nummos repperisset se penes
 Werricus, effudisset in aduncas manus.
 „ Oculata non est sancta liberalitas:
 „ Falli præoptat centies, quàm vnum vnicum
 „ Fallere negando, cui negatum haud debuit.
 „ Ne fortè Dominus sit meus, qui opem petat,
 „ Seu petere simulet, fallar & fallar volens,
 „ Aiebat ille, quem caractere aureo
 „ Aere in perenni sempiternæ memoriæ
 „ Sculptit Vetustas iure summum Eleëmona.

*S. Antoninus Archiepiscopus Florentinus
 duobus cæcis inopiam simulantibus pecu-
 niam pileis insutam aufert, & viro pio
 verè egenti confert.*

Ex eius Vitâ.

Bellæ gerebat infulas Florentiæ,
 Qui dictus Antoninus ex Antonio est:
 Pusillus etenim membra vix homulus fuit,
 At sanctitate cellus & scientiâ.

Tum fortè ciues inter, vt frequens solet,
 Vir erat honestæ quispiam propaginis,
 Sed inops, sed arcta cui supellex in lare,
 Et arctior crumena, quodque infaustus,
 Feminea soboles multa, & illa nubilis.

Extrema tandem veritus, at veritus magis
 Scelus